

Για τους μεγάλους της Γης

του Σπύρου Τζεννετζή

Υπεράξιοι, εκλαμπρότατοι, της Γης εσείς μεγάλοι,
Ωσάν εσάς ισχυροί, θαρρείτε, δεν είν' άλλοι;
Στη Γη ετούτη την πικρή, την αιματοβαμμένη,
Θαρρείτε δε γεννήθηκαν σοφοί κι αντρωμένοι;

Μας κάνατε πολλά καλά και μια μεγάλη χάρη.
Μας φέρατ' ένα τόσο δα λιθάρι απ' το φεγγάρι.
Και τώρα από τον μακρινό και το γαλάζιο Άρη,
Θα μας γεμίσετε χρυσό, μα και μαργαριτάρι!

Γιατί μας φοβερίζετε με τα πυρηνικά σας;
Για το συμφέρον σας σκοτώνετε τα ίδια τα παιδιά σας.
Θαρρείτε πως θα μείνετε αθάνατοι εσείς;
Για πάντα πως θα είσαστε κυρίαρχοι της Γης;

Είστε όλοι μορφωμένοι, για σκεφτείτε!
Το τι πάθαν οι συνάδελφοί σας θυμηθείτε.
Τους δίκασε η οργή Θεού και η Δικαιοσύνη,
Καίζερ, Χίτλερ, Ναπολέων, Μουσολίνι.

Όλοι τους ρεζιλεύτηκαν, κανείς δεν έχει μείνει.
Μ' όλους εσάς, Τρανοί της Γης, το ίδιο δε να γίνει.
Γιατί υπάρχουν άνθρωποι που τη ζωή τους δίνουν
Για Λευτεριά με λεβεντιά, έστω και αν τη σβήνουν.

Άνθρωποι που αφήφισαν και δύναμη και όπλα,
Που στάθηκαν αλύγιστοι, χωρίς να δέλουν δόξα.
Και χάρισαν τη Λευτεριά σε ξένους και δικούς μας,
Τους χαίρεται και τους τιμά μαζί η ψυχή κι ο νους μας.

Πληροφορίες για τη ζωή και το έργο του στο βιβλίο της Άνας Τενέζη «Καθώς μου φεύγεις» (Βραβείο μυθιστορήματος του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού).